

УТВЕРДЖЕННЯ ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ

НАТАЛЯ МАЙК

Влаштування групових молодіжних виставок у Львові стало традицією. У жовтні минулого року у виставочному залі Львівської картинної галереї експонувалась четверта. Її учасники — львів'яни Борис Буряк, Іван Микитюк, Петро Штаер, Степан Лащук, Мирослава Шеремета, Зіновія Шульга, ровенський художник Віктор Гвоздинський — вже відомі шанувальникам мистецтва, бо твори їх неодноразово експонувались на обласних, республіканських та всесоюзних виставках. Хочеться відзначити широту і різноманітність проблем, що піднімаються у творах, їх актуальність і злободенність. Значна ува-

вень («Студентка», «Жіночий портрет»). В пейзажах відчутне бажання передати красу рідного краю. Художник уважний до композиції, пише широким, вільним мазком, віддаючи перевагу яскравим теплим барвам. Особливо вдалі твори, присвячені архітектурі Львова («Площа Ринок», «Вид на вежу Корнякта»). В тематичному полотні Б. Буряка «Партизанська пієта» проявилась відверта особиста причетність до зображуваного, глибокий драматизм. Автор застерігає від нових воєн, неминучих втрат, які вони несуть. У творах «Мати і діти», «Чекання (Портрет дружини)», «Мирне дитинство» знаходить

га приділяється темам Великої Вітчизняної війни, праці, збереження миру, щасливого сьогодення, а також образу нашого сучасника. Більшість творів тяжіє до філософських узагальнень, глибокого аналізу життєвих явищ та процесів.

Живописні твори Б. Буряка характеризує свіжість творчого бачення, внутрішня гармонія. Художник пробує себе в різних жанрах — портреті, пейзажі, натюрморті, а останнім часом і в тематичній картині. В портретах автор прагне розкрити внутрішній світ людини, показати те основне, що визначає характер, її життєву позицію («Портрет Героя Соціалістичної Праці, наставника молоді М. Веренціна»), іноді вдається до узагаль-

Б. БУРЯК.
Площа Ринок.
Із серії «Архітектура Львова».
Олія. 1984.

продовження і розвиток тема захисту миру. Образно-емоційний лад їх, завдяки колориту і світловим ефектам, радісний і гармонійний.

Широке коло інтересів скульптора І. Микитюка, хоча визначальною для нього стала тема Великої Вітчизняної війни, зокрема, доля жінки на війні. Творам «Чекають матері синів», «Лист з фронту», «Не повторись, вдовина доле» притаманні цільність композиції, виразність і лаконізм пластики, плавність силуетного рисунка, ліризм. Невеликі алегоричні композиції «Вісники миру», «Птах надії» мають камерне звучання, відповідність формального рішення задуму. І. Микитюк добре відчуває пластичну форму, що найбільш повно розкривається в портретах — узагальнених, психологічних та драматичних («Портрет народного артиста УРСР Ф. Стригуна», «Портрет молодого виробничника», «Кавалер ордена Трудової Слави, лауреат Державної премії УРСР тракторист Роман Бакун»). Скульптор вдається до різних композиційних прийомів (голова, погруддя, поясний портрет), прагне новизни форми, добивається цільності і значимості у відтворенні образу портретованого. Жіночі портрети часто стилізовані, сповнені ліризму, поезії. Чітка громадянська позиція, актуальність тематики притаманні творчості П. Штаєра. Скульптор відгукується на важливі події в житті нашої країни, намагається розкрити їх сутність. Значну увагу він приділяє темі праці, інтернаціонального єднання трудящих,

В. Гвоздинський

Ранок. Із серії "Карпови Вари", акварель. 1984

багато працює над портретом. В його творі — думана, вивірена композиція, виразна динаміка, детально опрацьована фактура. Серед портретних робіт значне місце посідає образ вождя світового пролетаріату В. І. Леніна, а також портрети прогресивних діячів світової культури (наприклад, «Портрет прогресивного іспанського поета Рафаеля Альберті»). В роботі «Перемога» П. Штаєр створює одухотворений, сповнений внутрішньої сили образ жінки, яка є символом непереможної Радянської Вітчизни.

У серії, присвяченій будівництву газопроводу Уренгой — Помари — Ужгород, відбилась вміня автора передати велич і красу праці.

Художник-графік В. Гвоздинський в основному працює в техніці акварелі, яка найбільше відповідає його творчій манері, уподобанням. Індустріальні пейзажі, зокрема серія «Ровенська АЕС», графічні аркуші «Нічна зміна», «Тут буде третій блок Ровенської АЕС» створені безпосередньо під враженням баченого. Художник виконав і ряд ліричних та архітектурних пейзажів («Садиба Лизогубів», «Ранок»).

У тематичних творах («Літак з Великої землі», «І кожний в праці виборений день») В. Гвоздинський тяжіє до масштабності у передачі зображуваних подій, до ускладненої композиції.

Ліризмом, насиченим колоритом відзначаються твори, присвячені життю села («Подих весни», «Земля чекає»).

Цикл творів, присвячений Карловим Варам, свідчить про увагу автора до стилю архітектури і історії чехословацького міста.

Творчість кераміста С. Лащука розвивається у двох напрямках: він працює над унікальними роботами і створює зразки для серійного виробництва на Львівській кераміко-скульптурній фабриці.

Вазі С. Лащука («Лілея», «Гіацинт», «Бузок») мають зрівноважені об'єми, м'яку стриману пластику. Художник декорує їх рельєфними зображеннями квітів, рослинних орнаментів. Уважний автор до колориту, широко використовує різні технологічні можливості кераміки, шукає нових форм.

Декоративні тарілки («Метелики», триптих «Колгоспні моря»), пласти (триптих «Осіній вітер») відзначаються високою виконавською майстерністю. Художнику близька тема природи, її стан, настрої він передає опoетизовано, лірично.

Монументальне панно, виконане для дитячої спортивної школи в Трускавці, — спроба вирішити архітектурно-просторове середовище.

Творчість М. Шеремети базується на традиціях народного ткацтва. Пошуки форми, структури гобелена, його просторового вирішення позначились на серії «Кораблики», творі «Веселка». Проте художниця більше тяжіє до класичного гобелена. В матеріалі (вовна, льон, коноплі, бавовна) і способі його застосування М. Шеремета знаходить нові, виключно текстильні засоби виразності. Її

гобелени відзначає багата фантазія, вишукана колірна гама («Жолисова», «Легенда»). У багатьох творах знаходить втілення тема природи («Осіннє сонце»). В гобелені «Світанок» м'яка живописність фактурного ткання сприяє створенню поетичного настрою, особливої емоційної атмосфери. Тематичні гобелени М. Шеремети («Карпатська траса», «Жовтень») відзначаються ясністю задуму, чіткістю композиції, міцним рисунком. Останнім часом художниця працює над мінігобеленом.

Широта мистецьких інтересів відзначає творчість З. Шульги. Ще в студентські роки вона займалась реставрацією гобеленів XVII—XVIII ст. для відділу Львівської картинної галереї — музею-заповідника «Одеський замок», тоді ж виконала перші самостійні роботи — сувенірні килимки «Натюрморт», «Птахи». Нині доробок художниці складає чимало тематичних творів («Перша друкована книга на Україні», «Іван Федоров», «Мистецтво»). В них — тонке відчуття матеріалу, вміня максимально використати його можливості, добре володіння технікою ткання, вміння стилізація, виразний рух композиційних ритмів, стримана декоративність. Експресія, настроєвість, напружений колорит властиві гобеленам «Сутінки», «Осінні дощі». В них художниця найбільше наблизилась до народних традицій, зокрема глинянських килимів.

З. Шульга багато працює над розробкою костюмів народного одягу (сценічні костюми

С. ЛАЩУК.
Триптих «Дзвіночки».
Кераміка. 1983.

П. ШТАЕР.
А мирне поле кличе.
Гіпс. 1985.

для художньої самодіяльності фабрики художніх виробів «Перемога» с. Глиня і колгоспу «Серп і молот» с. Білого Камеля Золочівського району Львівської області, для Державного заслуженого академічного українського народного хору імені Г. Верьовки). Вона уважно вивчає специфіку народного одягу різних регіонів України, історію костюма. Такі ансамблі, як «Надніпрянський», «Подільчочка», стали результатом тривалої і серйозної роботи. Виставка стала проявом творчої ініціативи молодих митців, показала їх творчі індивідуальності, їх можливості.